

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518206095
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7518206095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Oľgy Mičietovej a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava - Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou REMEDIUM Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739 proti žalovanému L. P., V.. XX.XX.XXXX, R. V. P., I. XXX/XX, o zaplatenie 133,29 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 17Csp/191/2018 z 22. októbra 2019

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.

Nárok na náhradu trov odvolacieho konania s t r a n á m nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (v ďalšom „súd prvej inštancie“ prípadne „súd“) predmetným rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 59,07 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výroku presne špecifikovanými (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a napokon (výrokom III.) rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu žalobcu na vydanie platobného rozkazu, ktorým sa žalobca domáhal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 133,29 eura spolu s úrokmi z omeškania a to vo výške 59,07 eura titulom nezaplatennej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby a vo výške 74,22 eura titulom zmluvnej pokuty.

3.1. Súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania a to po zistení, že hodnota tohto spotrebiteľského sporu neprevyšovala 1.000 eur, išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán neboli sporné.

3.2. Po vykonaní dokazovania, na základe predložených listinných dôkazov súd v súlade s § 44 ods. 1 a § 43 ods. 1 a 2 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, žalobu v rozsahu sumy 59,07 eura titulom dlhu na cene poskytnutých služieb uznal za dôvodnú a zviazal žalovaného na jej zaplatenie, vrátane úrokov z omeškania. V tejto časti, t.j. vo výroku, ktorým súd žalobnému návrhu žalobcu vyhovel, odvolanie podané nebolo, a teda v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť.

3.3. Podľa odseku 17. odôvodnenia rozsudku, žalobca predložil v rámci žaloby i faktúru č. 7605679293 na sumu 80,57 eura splatnú 11.7.2016, ktorou bola žalovanému vyúčtovaná zmluvná pokuta, z ktorej faktúry žiaden iný obsah nevyplýva. Žalobca si z tejto faktúry uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 74,22 eura. Súd citujúc paragrafy 154, 296, 150 ods. 1, 132 ods. 1, 185 a 215 CSP poukázal na to, že v sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada a účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením, v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie ten účastník, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Uviedol, že pokiaľ účastník nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Zmyslom

dôkazného bremena, uviedol súd, je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci. V danom prípade žalobca pri uplatňovaní zmluvnej pokuty predložil súdu Zmluvu o poskytovaní verejných služieb a Dodatok k tejto zmluve z 12.2.2015, v ktorom odkaz na sumu zmluvnej pokuty sa nachádza v Dodatku v tabuľke č. 1. Následne citujúc § 544 ods. 1 a 2 Obč. zákonníka upravujúci inštitút zmluvnej pokuty a § 35 ods. 2 a 3 Obč. zákonníka týkajúci sa výkladu právnych úkonov, mal súd za to, že vo vzťahu k úkonu, ktorým si žalobca zmluvnú pokutu uplatnil, je treba vždy a za každých okolností presne a určito identifikovať, teda opísať povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Pri pluralite zabezpečených povinností sa navyše vyžaduje, aby oprávnený subjekt presne označil vo vzťahu ku ktorej porušenej povinnosti sa zmluvnej pokuty domáha. Bez toho totiž nemožno zistiť, či resp. kedy, no hlavne ktorá povinnosť bola porušená, čo je obligatórna podmienka uplatnenia zmluvnej pokuty. Poukázal na to, že presnú špecifikáciu zabezpečovanej povinnosti faktúra, ktorou bola zmluvná pokuta vyúčtovaná neobsahuje, a teda nemožno zistiť za čo, za porušenie ktorej povinnosti si ju žalobca účtuje a dôvody jej uplatnenia nemožno meniť, prípadne až následne identifikovať podľa toho, čo je pre veriteľa výhodnejšie. Z toho pohľadu, mal súd za to, že u faktúry č. 7605679292 (pri jej posudzovaní z pohľadu právneho úkonu, ktorým bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie zmluvnej pokuty) ide o neplatný právny úkon. Poukázal v tejto súvislosti tiež na rozhodnutie NS ČR 26 Cdo/4836/2007 z 20.1.2009. 3.4. V ďalšom, citujúc § 52 ods. 1, 2 a 3, § 53 ods. 1 a § 54 ods. 2 Obč. zákonníka a zároveň v bode 33. odôvodnenia poukážuc na rozsudok ESD č. C - 618/10 vo veci Banco Español de Crédito c/a Joaquín Calderón, podľa ktorého rozsudku vnútroštátny súd nemôže zmeniť obsah nekalej podmienky uvedenej v zmluve uzavretej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a podľa ktorého nekalá zmluvná podmienka vložená do zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom pre tohto spotrebiteľa nie je záväzná a zmluva obsahujúca takú zmluvnú podmienku je pre strany naďalej záväzná podľa tých istých podmienok, ak je jej ďalšia existencia možná bez tejto nekalej podmienky, súčasne podľa ktorého rozsudku sú vnútroštátne súdy pri konštatovaní existencie nekalej zmluvnej podmienky povinné takúto podmienku iba neuplatniť, aby nebola záväzná pre spotrebiteľa, avšak nemôžu zmeniť jej obsah, súd konštatoval, že má vedomosť o tom, že zmluvná pokuta u mobilných operátorov bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku viacerými právoplatnými rozsudkami slovenských súdov. Uzavrel, že žalobca nepreukázal, že by zmluvná pokuta bola uzavretá individuálne a prejav, akým bola zmluvná pokuta voči žalovanému uplatnená faktúrou č. 7605679293 je pre jej neurčitost' neplatným právnym úkonom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

3.5. O trovách konania rozhodol na základe § 255 CSP a zohľadniac, že bol žalobca v konaní pomerne neúspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Proti rozsudku, podaním doručeným súdu 4.12.2019, podal odvolanie žalobca a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol (o zaplatenie 74,22 eura s príslušenstvom) z dôvodu, že súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že jeho právny predchodca a žalovaný si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý je definovaný v bode III. Dodatku a ktorým okrem iného, podľa písm. c/ tohto odseku, je nezaplatenie ceny za poskytnuté služby účastníkom po 45. dni po splatnosti, na základe ktorého vznikne podniku právo na odstúpenie od zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením faktúr za poskytované služby, čo je zrejme aj z uplatneného nároku, ktorého časť predstavujú neuhradené faktúry na poskytnuté služby. Uviedol, že zároveň žalovaný uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nerozporoval a ani nepreukázal. Súd však toto porušenie zmluvných povinností vôbec nezohľadnil. Uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nereflektuje požiadavku § 53 ods. 12 Obč. zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí. Mal za to, že súd prvej inštancie pristúpil k hodnoteniu predmetnej podmienky v čisto všeobecnej rovine, keď sa nezaoberal nárokom na zmluvnú pokutu s ohľadom na konkrétne okolnosti, t.j. skutočne nárokovanej výške zmluvnej pokuty vo vzťahu k výške dlžnej sumy, časové obdobie, v ktorom bol žalovaný v omeškaní, závažnosť porušenia povinnosti a pod.. Tvrdil, že spôsob akým došlo medzi stranami k dohode o zmluvnej pokute, je individuálne dojednanie zmluvnej pokuty a to práve s ohľadom na to, že žalovaný mal možnosť vybrať si mobilný telefón a k tomu poskytovanú službu zo širokej škály ponúkaných tovarov a služieb, k čomu je logicky napočítaná suma zmluvnej pokuty ktorá, uviedol žalobca, že predstavuje paušalizovanú náhradu škody, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Škoda pozostáva z ceny telefónu a sumy, ktorá pôvodnému veriteľovi vznikla v dôsledku

poskytnutia iných služieb za akciové ceny práve s ohľadom na dobu viazanosti. Základ výšky zmluvnej pokuty, ktorý v závislosti od počtu dní omeškania klesá, teda zohľadňuje zľavnenú cenu a v prípade predčasného ukončenia zmluvného vzťahu v dôsledku porušenia povinnosti má zabezpečiť návratnosť prostriedkov investovaných právnym predchodcom žalobcu do poskytnutej zľavy. Mal za zrejme, že jeho právny predchodca určil základ výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k cene poskytnutého zariadenia a zľavenej cene za poskytované služby. Mal za potrebné zdôrazniť, že žalovanému bola vyúčtovaná zmluvná pokuta v zníženej výške 74,22 eura, so zohľadnením počtu dní, ktoré uplynuli z doby viazanosti. Zmluvná pokuta bola vyjadrená v Dodatku degresívnym spôsobom, čo znamená, že jej základ sa znižuje o čiastku zodpovedajúcu počtu dní uplynutých z doby viazanosti. Uvedené, uviedol, že je vyjadrené vo vzorci výpočtu zmluvnej pokuty v odseku 3. Dodatku, ktorý je absolútne jasný a určitý; podotkol, že rovnako v texte žaloby. Zároveň žalobca v odvolaní poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 19.10.2017 sp.zn. 19Co/142/2016 a rozsudky Okresného súdu Žiar nad Hronom z 15.8.2017 sp.zn. 4Csp/24/2016 a Okresného súdu Malacky z 27.10.2017 sp.zn. 7C/256/2016. Na uvedenom základe žalobca navrhol v zmysle ust. § 388 CSP, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. v zmysle § 389 ods. 1 CSP ho zruší a vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a 365 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, pričom z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP žalobca tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) dospel k záveru, že tento dôvod nie je daný, rozhodnutie v jeho odvolaní napadnutej časti je vecne správne a preto ho, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

7.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, je daný keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu (úplne ju opomenul aplikovať), alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

7.2. V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia § 544 ods. 1 a 2 a § 35 ods. 2 a 3 Obč. zák. o zmluvnej pokute a o výklade právnych úkonov ako i správne procesne uplatnil ustanovenia upravujúce koncentráciu konania, povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v civilnom sporovom konaní a tieto ustanovenie i správne interpretoval. Žalobu v časti o zaplatenie 74,22 eura nárokovanej titulom zmluvnej pokuty vyúčtovanej vo faktúre č. 7605679293 súd zamietol z dôvodu neurčitosti uplatneného nároku na jej zaplatenie (zmluvnej pokuty). Je to zrejme z odsekov 31. a 33. posledná veta odôvodnenia rozsudku.

8.1. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav správne právne posúdil, ak dospel pri posudzovaní nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej právnym predchodcom žalobcu žalovanému vo faktúre 7605679293 (pri jej posudzovaní z pohľadu právneho úkonu, ktorým bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie zmluvnej pokuty) k záveru, že sa jedná o neplatný právny úkon z dôvodu jeho neurčitosti.

8.2. Predmetnou faktúrou právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. za obdobie od 22.5.2016 do 21.6.2016 vyúčtoval žalovanému na zaplatenie zmluvnú pokutu vo výške 80,57 eura. Bez akéhokoľvek odvolania sa na konkrétne dojednanie o zmluvnej pokute, bez odôvodnenia, či vysvetlenia aká/ktorá zmluvná povinnosť bola porušená, kedy k porušeniu došlo a bez akéhokoľvek odôvodnenia výšky zmluvnej pokuty (80,57 eura).

8.3. Žalobca ani v žalobnom návrhu, ktorým si uplatnil nárok na zaplatenie faktúry 760567923, ktorú navyše zaradil medzi faktúry, ktorými žalovanému jeho právny predchodca vyúčtoval cenu za poskytnuté telekomunikačné služby, žiadne tvrdenia/odôvodnenie nároku na zmluvnú pokutu neuviedol. Len následne odôvodňoval funkcie (sankčnú a prevenčnú) zmluvnej pokuty, ako i to, že predstavuje paušalizovanú náhradu škody spôsobenej jeho právnomu predchodcovi v dôsledku porušenia záväzku viazanosti, vzhľadom na benefity, ktoré jeho právny predchodca poskytol žalovanému. V žalobnom návrhu uviedol vzorec, podľa ktorého mala byť zmluvná pokuta vypočítaná, bez toho aby jednotlivé premenné/doplňané údaje do vzorca odôvodnil, a podľa tohto vzorca vypočítal výšku zmluvnej pokuty

74,22 eura. Pritom výška predmetnou faktúrou č. 7605679293 vyúčtovanej zmluvnej pokuty bola 80,57 eura.

9.1. Z uvedeného nebolo a nie je vôbec zrejmé či, kde (v ktorom konkrétnom ustanovení konkrétneho dokumentu) a ako (akým spôsobom) bola zmluvná pokuta dohodnutá a teda, podľa ktorého konkrétneho zmluvného dojednania si žalobca zmluvnú pokutu nárokuje. Žalobca neuviedol akým konkrétnym konaním žalovaného mali byť splnené podmienky na uplatnenie žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom zmluvnej pokuty.

9.2. Dôvodom vyúčtovanej zmluvnej pokuty, podľa tvrdenia v žalobnom návrhu malo byť porušenie záväzku viazanosti.

9.3. Podľa bodu 3. Dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, pre porušenie záväzku viazanosti boli vymedzené tri rôzne skutkové podstaty (výpoveď zmluvy účastníkom, t.j. žalovaným, žiadosť účastníka, t.j. žalovaného o prenesenie telefónneho čísla, ak v dôsledku toho dôjde k ukončeniu zmluvy a nezaplatenie ceny do 45 dní po splatnosti, na základe ktorého podnikú vznikne právo na odstúpenie zmluvy).

9.4. Ktorým z vymedzených spôsobov malo dôjsť k porušeniu záväzku viazanosti, ani kedy k porušeniu malo dôjsť, žalobca ani netvrdil, ani nepreukázal. Len celkom všeobecne (a neurčito) uviedol, že právo na vyúčtovanie zmluvnej pokuty bolo viazané na porušenie záväzku viazanosti a vyúčtovaná suma zmluvnej pokuty bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý vyjadruje jej denné klesanie zo základu pre výpočet počas plynutia doby viazanosti až do dňa ukončenia zmluvy v dôsledku porušenia záväzku viazanosti alebo do dňa prerušenia poskytovania telekomunikačných služieb v dôsledku porušenia záväzku viazanosti.

10. Podľa § 132 ods. 1 a 2 CSP žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutkový dej, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke (NS SR 3Obo/77/2007). Strana sporu má, tak uviedol už súd prvej inštancie, v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť na tvrdené skutočnosti dôkazy. Uvedenie rozhodných skutočností je dôležité, aby súd uplatnený nárok právne kvalifikoval.

11. V civilnom sporovom konaní majú strany sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, t.j. tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Podľa § 132 ods. 3 CSP žalobca bol povinný pripojiť k žalobe dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa. Dôsledkom nesplnenia týchto povinností je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre tú sporovú stranu, ktorá tieto povinnosti nesplnila; súd nie je sám povinný po významných skutočnostiach pátrať.

12. V danom prípade odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že si žalobca uplatnil od žalovaného zmluvnú pokutu z titulu porušenia záväzku viazanosti, pričom v dôsledku nedostatku základných skutkových tvrdení je uplatnený nárok na zmluvnú pokutu neurčitý a ako taký neurčitý a neodôvodnený ho súd žalobcovi nepriznal. Dôvodne preto v tejto časti o zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobný návrh zamietol.

13.1. Žalobca nedôvodne argumentoval v odvolaní tým, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nereflektuje požiadavku § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inú zmluvu, od ktorej závisí.

13.2. Súd prvej inštancie totiž žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu nepriznal (viď vyššie) nie na základe vyhodnotenia jej neprijateľnosti (vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení žalobcu objektívne nemal na také hodnotenie priestor), ale nárok zamietol pre nepreukázanie jeho dôvodnosti, pre jeho neurčitosť. Súd prvej inštancie žalobcom uplatnený nárok zamietol z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, ktorému predchádzala povinnosť tvrdenia a uplatnený nárok na zmluvnú pokutu vyhodnotil ako nárok nedostatočne určitý.

14. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania a to podľa § 255 CSP tak, že stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný žiadne trovy nevznikli a neúspešný žalobca nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

15. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.